

at der kastedes et skær af mistanke om forsøg på skatteunddragelse mod den pågældende.

De foreslåede ændringer af § 6, stk. 2 og 3, gennemførtes dog ikke fuldtud, idet betingelsen for at foretage eftersyn m. v. på stedet: „at der skal være rimelig grund“, opretholdtes.

Ifølge den daværende finansministers udtalelse ved 2. behandling af lovforslaget (Folketingstidende 1966-67 sp. 5087) indebærer ordene „rimelig grund“, at der skal foreligge en *rimelig ligningsmæssig grund* for at foretage eftersyn m. v. Det er derimod *ikke* en betingelse, at der foreligger særlig mistanke om skatteunddragelser.

Denne begrænsning i adgangen til at foretage „eftersyn på stedet“ må forstås således, at eftersyn kan foretages også hos erhvervsdrivende, hvis selvangivelser ikke er til undersøgelse, hvis der i forbindelse med en anden skatteydners selvangivelse er fremkommet oplysninger, som må anses som rimelig ligningsmæssig grund til at foretage en videregående undersøgelse, f. eks. som led i en krydsrevision.

Det skal oplyses, at fremgangsmåden ved revision af selvstændige erhvervsdrivendes regnskaber er, at regnskabsmateriale indkaldes til gennemgang i skattemyndighedernes lokaler.

Såfremt der foretages besøg på stedet *efter aftale med skatteyderen*, vil årsagen ofte være af praktisk art. Skatteyderen vil ofte ikke uden ulempe kunne udlåne materialet i den fornødne tid, og mange virksomheder har et så omfangsrigt regnskabsmateriale, at en gennemgang på stedet vil være den mest praktiske fremgangsmåde for alle parter.

Foreligger der *ikke aftale* med skatteyderen, har skattemyndighederne ikke mulighed for mod den pågældendes ønske selv at gennemtvinge gennemførelsen af eftersyn på stedet, idet der af den daværende finansminister over for folketingsudvalget blev givet tilsagn om, at der med hensyn til undersøgelser, der kræver politimæssig bistand, vil blive indhentet en retskendelse.

(Betænkning afgivet den 30. maj 1967, blad nr. 584 til forslag nr. 24).

Kravet om retskendelse vanskeliggør imidlertid undersøgelser på stedet og kan i visse tilfælde føre til, at formålet med undersøgelsen forskertses, idet skatteyderen i

det tidsrum, som medgår til indhentning af retskendelse, får mulighed for at skaffe compromitterende regnskabsmateriale af vejen. Spørgsmålet behandles af en arbejdsgruppe, der for tiden overvejer forslag til en revision af kontrollovens kapitel 3.

Da spørgsmålet om ransagning uden for strafferetsplejen for tiden behandles af det under justitsministeriet nedsatte udvalg vedrørende begrundelse af forvaltningsafgørelser, idet strafferetsplejens regler om fremgangsmåden ved ransagning ikke uden vanskelighed lader sig anvende på andre områder, har den nævnte arbejdsgruppe forelagt spørgsmålet om undersøgelse på stedet i henhold til kontrolloven for udvalget.

Spørgsmål 17:

Finder finansministeren, at den administrative afgørelse vedrørende fradrag i særlig indkomst for underskud ved almindelig skattepligtig indkomst, der er omtalt i Skattepolitisk Oversigt nr. 7-1969, side 297 (Skd. VIII 2164/69) er rimelig?

Svar:

I den i udvalgets spørgsmål omtalte administrative afgørelse er det udtalt, at bestemmelsen i § 9, stk. 4, i lov om særlig indkomstskat m. v. kun hjemler adgang til at fradrage underskud i den for et indkomstår opgjorte skattepligtige almindelige indkomst i skattepligtig særlig indkomst for samme indkomstår, således at underskud fra tidligere år ikke kommer i betragtning.

Denne administrative afgørelse er begrundet i, at bestemmelsen i ligningslovens § 15, hvorefter den for et indkomstår opgjorte skattepligtige negative indkomst kan fradrages i indkomsten for de nærmest efterfølgende 2 indkomstår, må antages udtømmende at angive de muligheder, der er for skattemæssigt at overføre et års underskud til de efterfølgende år. Bestemmelsen er i praksis forstået således, at et underskud kun kan overføres, for så vidt og i det omfang den skattepligtige almindelige indkomst i overførselsåret er positiv. Overførsel af underskud efter ligningslovens § 15 kan derfor ikke medføre, at en positiv skattepligtig indkomst i overførselsåret bliver negativ, men højst reducere den til 0 kr.

Bestemmelsen i lov om særlig indkomstskat m. v. § 9, stk. 4, der med virkning for